

Wennen in een pleeggezin

Je bent een ouder waarvan een of meerdere kind(eren) in een pleeggezin verblijven of gaan verblijven. Dit is een ingrijpende situatie waarbij je mogelijk veel vragen kunt hebben. Hieronder zijn de ervaringen te lezen van andere ouders met een kind in de pleegzorg. Ook kan je lezen hoe pleegkinderen, kinderen van pleegouders en pleegouders de pleegzorg ervaren en geven ze tips in de gele kaders.

Hoe is het voor andere ouders met kinderen in pleegzorg?

Andere ouders waarvan het kind of de kinderen terecht zijn gekomen in de pleegzorg vinden het heel bedroevend dat hun eigen kinderen niet bij ze kunnen wonen. Ze **missen** hun kinderen en allerlei dingen die bij het gezinsleven horen, zoals met het kind boodschappen doen. Het is soms voor de ouders ook niet helemaal duidelijk waarom een kind in de pleegzorg terecht is gekomen. Het kan zo zijn dat ouders daarom soms in de war zijn, omdat ze het niet helemaal snappen.

'Kijk ik heb twee kinderen, maar ik heb ze niet, dat is heel raar'.

Het gemis komt vooral voort omdat ouders hun kinderen weinig zien. Er wordt vaak een bezoekenregeling opgesteld voor ouders om in contact te blijven met hun kind en de frequentie hiervan kan variëren. Dit **contactmoment** vinden veel ouders heel belangrijk en zij hechten daar veel waarde aan. Het kan tevens een emotioneel moment zijn, omdat de ouders geconfronteerd worden met het gemis en aan het einde weer afscheid moeten nemen van hun kind.

Er zijn ouders die zichzelf verwijten maken doordat het kind is geplaatst in een pleeggezin. Ze hebben het gevoel dat ze het verkeerd hebben gedaan en **schamen zich of voelen zich schuldig**. Ze hebben bijvoorbeeld het idee dat ze hadden moeten ingrijpen voordat het te laat was of ze vonden dat ze er meer voor hun kind hadden moeten zijn. Ook onbegrip vanuit de buurt of zelfs van vrienden en familie kunnen ervoor zorgen dat je niet begrepen voelt en leiden tot ruzie en verdriet.

'De hele familie, de hele kennissenkring, vertelt dat jij dat gedaan hebt, dat mijn kinderen zijn weggehaald door jeugdzorg. En dan krijg je zo'n schaamtegevoel weer. Soms word je er onzeker van: wat is er eigenlijk aan de hand, wat heb ik gedaan?'

De nieuwe situatie leidt ertoe dat de pleegouders zorgen voor de dagelijkse opvoeding van het kind, terwijl jij daar eerst verantwoordelijk voor was. Dit betekent echter niet dat je geen ouder meer bent. **Het kind beschouwt** je nog steeds als ouder, waardoor er

Wennen in een pleeggezin

nog steeds naar jou geluisterd wordt. Zo kiezen veel pleegouders ervoor om ruimte te geven voor de gewoontes die het pleegkind van huis uit heeft meegekregen. Daarnaast is het vaak ook mogelijk om in overleg te gaan met de pleegouders over de opvoeding, want zij vinden jouw mening ook belangrijk.

De toekomst maakt andere ouders onzeker. Ze weten niet wat er allemaal met het kind gaat gebeuren en ze zijn bang dat het kind nooit meer terug komt. De ouders vertelden dat ze hun **negatieve emoties** vaak proberen te verbergen voor de buitenwereld evenals voor hun kinderen. Ze houden ze liever voor zichzelf en willen anderen er niet mee belasten. Het tonen van emoties als woede en agressiviteit kan leiden tot een minder meewerkende houding van een voogd of een verminderd contact met het kind volgens andere ouders.

Het kind kan ook geholpen worden door **de houding** die de ouders aannemen. Als ouders positief en open staan voor het pleeggezin, hoe moeilijk dat soms ook kan zijn, heeft dit een positief effect op het kind. Het kind voelt zich daardoor meer op zijn gemak. Daarnaast vindt het kind het fijn om spulletjes of aandenkens aan thuis te hebben, want de biologische ouders spelen nog steeds een belangrijke rol in het leven van het kind.

Hoe is het voor een pleeggezin om voor een kind te gaan zorgen?

Het pleeggezin vindt het spannend dat er een nieuw kind bij hen in huis komt. De pleegouders en de andere kinderen in het pleeggezin moeten wennen aan de nieuwe situatie en proberen in het begin hun best te doen om het leuk te maken.

Geen enkel gezin is hetzelfde en het pleeggezin zal dus ook **andere gewoontes en regels** hebben dan het eigen gezin. Om het pleegkind te helpen wennen aan de nieuwe dingen in het pleeggezin proberen de pleegouders het kind zoveel mogelijk te vertellen en uit te leggen. Dit doen zij zodat het kind snapt wat er van hem of haar verwacht wordt en hoe het gezin leeft. Om elkaar goed te leren kennen en te wennen in het gezin, is het volgens verschillende pleegouders belangrijk om veel tijd door te brengen met het kind. Hieronder kan het doen van spelletjes vallen, maar ook het doen van alledaagse klusjes zoals de tafel afruimen. Daarnaast bieden de pleegouders het kind vaak ook de mogelijkheid om zich even terug te trekken. Dit geeft kinderen de mogelijkheid om tot rust te komen.

In een pleeggezin wonen soms ook al **andere kinderen**. Dit kunnen de kinderen van de pleegouders zijn, of andere pleegkinderen. Voor

Wennen in een pleeggezin

een kind is het vaak gezellig wanneer er andere kinderen zijn. De andere kinderen kunnen het wennen vergemakkelijken. Als er een pleegkind in het gezin komt vinden andere kinderen in een pleeggezin dat spannend. Andere kinderen moeten zich ook aanpassen aan de nieuwe situatie en helpen hun ouders en het pleegkind als dit nodig is. Ze zijn ook heel nieuwsgierig naar het pleegkind en vinden dat het kind extra leven in huis met zich meebrengt. De kinderen uit een pleeggezin hopen vaak ook dat het een vriendje kan worden. Toch vinden ze het soms ook moeilijk. Ze weten niet zo goed wat ze kunnen verwachten, omdat het kind vaak nog een onbekende is. Ook zijn sommige kinderen wel eens bezorgd over hun vader en moeder. Ze vragen zich af of het allemaal wel goed gaat komen met een pleegkind erbij en of de ouders niet teveel aan het pleegkind denken, maar dat ze ook nog voor zichzelf zorgen en aandacht hebben voor hun eigen kinderen. In de beginperiode kunnen de kinderen uit het pleeggezin daar best wel een beetje van in de war zijn.

Hoe is het voor kinderen om in een pleeggezin te wonen?

Kinderen vinden het **heel spannend** om in een ander gezin te moeten wonen. Het is erg wennen. De leefsituatie verandert en normale zaken zoals de regels, het eten, geluiden in huis en bedtijden kunnen ineens anders zijn. Daarnaast zijn de omgeving en de gezinsleden ook nieuw voor het kind. Dit kan verwarrend zijn omdat ze al verwachtingen en gewoontes hebben opgebouwd binnen jullie gezin die niet (geheel) overeenkomen met die van het pleeggezin. Ze zullen in het nieuwe gezin dan ook nieuwe dingen leren en sommige gewoontes (deels) afleren. Kinderen zijn vaak nieuwsgierig naar andere kinderen in het pleeggezin en eventuele huisdieren.

Sommige pleegkinderen zijn blij dat ze in een pleeggezin terecht komen, omdat dit beter voor ze is. Er zijn pleegkinderen die het pleeggezin vinden meevallen en ze hebben veel plezier met de andere (pleeg) kinderen uit het pleeggezin. Sommige kinderen vinden het niet zo leuk om een in (ander) pleeggezin te gaan wonen. Zij hadden het erg naar hun zin ergens anders en nu moeten ze veranderen van school en ouders, vriendjes en vriendinnetjes achterlaten. Ze moeten vaak wennen aan het nieuwe gezin, school, de regels van het pleeggezin en de buurt. Zo zegt een meisje van 11:

'Nou dan moest ik weer heel erg wennen en ik moest van school weg. Na zes jaar op dezelfde school moest ik daar weg! Dat vond ik heel erg.'

Pleegkinderen missen vaak hun familie en hebben nog veel **onduidelijkheden**. Ze snappen niet waarom hun dit is overkomen en

Wennen in een pleeggezin

begrijpen het niet waarom ze moeten verhuizen naar een ander gezin. Ze kunnen in de war zijn en verdrietig zijn, maar ze kunnen zich ook alleen, verlaten of in de war voelen. Ze missen het vertrouwde en weten niet meer wat er van hun verwacht wordt en waar ze bij horen. Toch hebben pleegkinderen een hele positieve instelling. Ze realiseren zich dat ze er maar beter het beste van kunnen maken.